

متن پرسش

سلام بر استاد عزیز جناب آقای طاهر زاده: غرض، یکی از مفسرین عزیز اخیراً طی تفسیری که در ذیل آیه «ما ینطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی» در سوره نجم تفسیر فرمودند، اشاره کردند که معنی «ما ینطق عن الهوی» مربوط به مباحث اخذ وحی و ارتباطشان با خداست و نه در حالت عادی؛ و مثال می زدند که مثلاً وقتی جناب رسول الله، وقتی از همسرشان غذا می خواستند شامل «ما ینطق...» نمی شود؛ سوال این است که اگر این نظریه را بپذیریم، پس یعنی جناب رسول الله می توانند در حالت غیر وحی، رفتار عادی از ایشان سر بزنند، و در این حال شاید بتوان گفت که رفتارشان با هوا عجین باشد! لطفاً تبیین بفرمایید که آیا چنین است یا خیر یعنی اینکه «ما ینطق...» برای پیامبر مطلق مطرح است یا نسبی؟ و آیا اگر نسبت را بپذیریم خیلی از اعوجاجات در مورد پیامبر از جمله دیدگاه مثلاً امثال سروش به اثبات نمی رسد؟! توضیح بفرمایید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلّم وقتی قرآن به قلب پیامبر خدا «صلوات الله علیه وآله» نازل شده و با توجه به این که قلب انسان تمام وجود انسان است؛ شخصیت پیامبر، قرآنی می شود و تمام حرکات و افکار آن حضرت مطابق نور قرآن می گردد و در همین رابطه قرآن می فرماید: «نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الامین علی قلبک» یعنی آن قرآن بر قلب تو ای پیامبر توسط روح الامین نازل می شود. موفق باشید